

ПРОТОКОЛ

№ 827

гр. Варна, 21.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тони Кръстев

при участието на секретаря Мая Т. И.а

Сложи за разглеждане докладваното от Тони Кръстев Търговско дело № 20233100900381 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:34 часа се явиха:

Ищецът С. З. З., редовно призован, не се явява, представлява се от **адвокат В. Ш.**, редовно упълномощен и приет от съда от днес.

Ответникът ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „АРМЕЕЦ“ АД, редовно призован, представлява се от **юрисконсулт Р. Л.**, редовно упълномощена и приета от съда от днес.

Вещото лице В. Н. С., редовно призован, явява се лично.

Вещото лице Т. К. А., редовно призована, явява се лично.

Вещото лице С. И. К., редовно призован, явява се лично.

Вещото лице К. К. К., редовно призован, явява се лично.

Адв. Ш.: Моля да се даде ход на делото.

Юриск. Л.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, предвид редовното призоваване на страните, намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ **приканва** страните към постигане на спогодба.

Юриск. Л.: Няма развитие по този въпрос. На този етап е невъзможно да се разберем за размера.

СЪДЪТ, на основание чл. 143 от ГПК **пристъпва към изясняване на**

фактическата страна на спора, като приканва страните да изразят становище по проекта за доклад на делото.

Адв. Ш.: Поддържам исковата молба. Нямаме възражение по доклада. Моля да бъде приет.

Юриск. Л.: Оспорвам исковата молба. Поддържаме изцяло отговора на исковата молба и всички искания по доказателствата. Нямаме възражения по проекта за доклад. Моля да се обяви за окончателен.

СЪДЪТ, като взе предвид изявленията на процесуалните представители на страните, на основание чл. 146 от ГПК, **ПРИСТЪПВА КЪМ ДОКЛАД на предявените икове**, съобразно Определение № 1313 от 21.09.2023 година и го **ОБЯВЯВА ЗА ОКОНЧАТЕЛЕН**, в следния смисъл:

Предявен е осъдителен иск от С. З. З., ЕГН *****, адрес: ****, чрез пълномощник адв. В. Ш. от АК – Варна, срещу "Застрахователно акционерно дружество Армеец" АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „С. Караджа" № 2, за осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение за нанесени вреди в размер на 315 436,05 лева /триста и петнадесет хиляди четиристотин тридесет и шест лева и пет стотинки/ от които:

- 300 000,00 лева – неимуществени вреди за претърпени болки и страдания, ведно със законната лихва, считано от 19.04.2021г. до окончателното изплащане на задължението;

- 8 939,05 лева – имуществени вреди (загуба) за закупени медикаменти, консумативи, импланти, медицински услуги, различни видове лечения, за хоспитализация съгласно представена справка по чл. 366 от ГПК, ведно със законната лихва считано от 19.04.2021 г. до окончателното изплащане на задължението;

- 6 497,49 лева – имуществени вреди (пропуснати ползи) представляващи разликата между трудовото възнаграждение, което би получил ищецът, и обезщетението, получено за времето в отпуск по болест, за периода от 16.10.2020 г. до 28.10.2022 г., ведно със законната лихва, считано от 01.11.2022 г. до окончателното изплащане на задължението,

като вредите са резултат от пътнотранспортно произшествие, настъпило на 16.10.2020г. в гр. Варна на автомагистрала „Хемус", по вина на водача на

т.а. „Рено Мастер" с рег. № ***** Б. Х. Б., застрахован при ответника по риска "Гражданска отговорност на автомобилистите" към момента на осъществяване на деликта.

Претендират се и сторените в процеса разноски, в т.ч. адвокатско възнаграждение в полза на процесуалния представител на ищеца за оказване на безплатна правна помощ.

В исковата молба и допълнителната искова молба ищцата излага следните правнорелевантни фактически твърдения:

На 16.10.2020 г. около 22:15 часа в гр. Варна на автомагистрала „Хемус" като водач на мотоциклет марка „Сузуки" с рег. № ***** ищецът бил блъснат от МПС – микробус „Рено Мастер" с рег. № *****, управлявано от Б. Х. Б.. Водачът на микробуса бил застрахован от ответника "ЗАД Армеец" АД по риска Гражданска отговорност с полица № *****, валидна до 31.10.2020г. По случая било образувано досъдебно производство. С Присъда от 17.01.2023 год. по НОХД № 4379/2022г. на РС – Варна, Б. Х. Б. бил признат за виновен в извършено престъпление по чл.343 ал.1, б."б" пр.1 вр. чл. 342, ал. 1 от НК за това, че на 16.10.2020 год., на автомагистрала „Хемус", в участъка на 423, посока гр. Варна, срещу шоурум на магазин „Мерcedes", при управление на МПС – товарен автомобил „Рено Мастър" с рег. № *****, нарушил правилата за движение – чл. 25 ал.2 от ЗДвП, вследствие на което допуснал ПТП, като по непредпазливост причинил тежка телесна повреда на С. З. З., изразяваща се в увреждания на дясно ходило и глезена в съседство, с такава тежест, че се определят травматична ампутация на ходило, обусловило осакатяване на засегнатия десен долен крайник и изпълващо смисъла на медико-биологичен критерий за загуба или осакатяване на крак. Присъдата е влязла в законна сила на 05.05.2023 год. Вследствие на настъпилото ПТП ищецът претърпял травматични увреждания с диагноза при приемане в спешното отделение „травматична ампутация на ниво глезен и стъпало" - травматична ампутация на дясно стъпало – разкъсано на няколко места, липса на пети пръст, множество счупени кости в стъпалото, липсваща странична дясна кост на стъпалото, както и други кости от него, липсваща част около 5 см. от тънката кост /фибулата/ в долна част при глезенната става, разкъсани и липсващи сухожилия, нерви в крака, и артерии. Петната кост е била отлепена, а петата смачкана. Била извършена оперативната намеса, след която останали

отворени рани, поради липса на части от кожа и тъкан. Били поставени вътрешни игли за фиксиране на разместените и счупени кости и външен фиксатор, като останали начупени и неотстранени при операцията поради обективна невъзможност костници. Външният фиксатор и вътрешните игли били отстранени оперативно под обща анестезия на 18.12.2020 год. Ищецът получил и разкъсно-контузна рана на лява ръка, в областта на пръстите от външна страна, оперативно защита с няколко шева, дълбоки, кървящи и болезнени охлузвания и ожулвания на дясна ръка /китката/, лява подбедрица, външна страна, ляв глезен, по продължение на гърба, обхващащи и седалищните части. В момента на катастрофата ищецът изпитал силен страх за живота си – мислел, че умира, изпаднал в шок, обзела го паника, стрес и уплаха. Не бил губил съзнание по време на ПТП и възприел случилото се и усукания няколко пъти кървящ крак в областта на глезена. Изпитвал силни болки и страдания. В болницата, първите две седмици бил обслужван на легло. Двете му ръце – китките – били бинтовани и не можел да ги използва. Поради многото наранявания на различни места изпитвал силни болки. Последвала инфекция в крака, придружена със силни болки и с висока температура. Не можел да спи, нямал апетит, нямал сили дори да помръдне. Периодично била отстранявана загнила тъкан от крака, от раната, за да не стане гангрена, което било бе изключително болезнено. Отслабнал с повече от 10 кг. Десният крак атрофирал. Адските болки продължили и след като се прибрал вкъщи, където се лекувал с антибиотик венозно. ПоС.но имал нужда от чужда помощ, в т.ч. на медицинско лице. Придвижването за изследвания и превръзки ставало с инвалидна количка и помощ от близките. До май 2021 год. излизал от вкъщи само и единствено по медицински причини. До Нова година имало риск от ампутация на крайника. Раните не били зараснали, непрекъснато имало инфекция, гнояли, отворили се и дупки в крака, където били железата. Болките били поС.ни, нестихващи до нетърпими. Бил обзет от отчаяние и страх, не можел да се храни, не можел да мисли за друго, направо „откачал“. И днес изпитвал болки в крака, не можел да спи добре и от болка, и от притеснение за това как ще продължи живота си. Функцията на крайника не била възстановена в цялост и нямало реална възможност да бъде възстановена. Не можел да върви продължително, изпитвал болка през цялото време. Не можел да кляка, да бяга, да скача, да се отпусне на десния си крак и да стои само на него. Ходел без патерици накуцвайки, но това му създавало

значителни затруднения, болки, дискомфорт, които подробно описва. За да достигане до самостоятелна походка били приложени най-различни лечения: влизане в барокамера няколко пъти; плазмотерапия, високоенергиен лазер, хормонотерапия, електростимулация, лимфодренаж. Претърпял и още няколко операции. Първо костна трансплантация на кост от левия крак, след която отново последвал тежък следоперативен период, придружен със счупване на фибулата на левия крак, там от където била взета кост, инфекцията продължила с месеци. Бил непрекъснато с температура, пиел поС.но антибиотик. За около два месеца останал в инвалидна количка. Отново разчитал изцяло на помощта на близките си за всички ежедневни дейности. Изпитвал много срам и неудобство. Отново отслабнал, отново изпитвал ужас от болките, високата температура, безсъние, залежаване, притеснения от факта, че не може да се грижи за себе си, за децата си. Чувствал се безсилен, ставал раздразнителен, необщителен, изпитвал ярост, че е загубил предишния си живот. На 26.09.2022 год. претърпял следваща операция, при която били извадени имплантите, тъй като организмът му не ги понесъл, и за да се спаси крака. Раната продължавала да не зараства и да гнои, инфекцията била дълбока и болезнена, приемът на антибиотик не спирал. Нямал и надежда, че положението ще се оправи, то реално и нямало такава възможност. Описва болките и страданията си като безконечни, започнали от 16.10.2020 год. и продължаващи до днес. Не се чувства пълноценен като човек и като полицаи. Катастрофата го е направила инвалид за цял живот, с чувство за непълноценност, подтиснат, отчаян, че не може да се справя сам в живота, а трябва да разчита винаги на чужда помощ в ежедневието. Не знае дали ще може да продължи да упражнява професията си на полицаи. Вече не можел да спортува активно като преди. Силно пострадал и интимният му живот. На 19.04.2021 год. предявил застрахователна претенция за претърпени вреди на настъпилото на 16.10.2020 год. ПТП и представил изисканите от застрахователя документи. С писмо изх. № 1-5410/17.09.2021 год. застрахователят отказал да заплати обезщетение.

Ответникът "ЗАД Армеец" АД е подал отговор на исковата молба, в който оспорва предявените искове. Прави възражение за недопустимост на иска за претърпени загуби в частта за разносните, сторени след 19.04.2021 г., по позиции от № 60 до № 118 от справката по чл. 366 от ГПК, тъй като за същите не била предявена застрахователна претенция. Прави искане за

отхвърляне на исковете и присъждане на разноски.

Не оспорва твърдението, че е налице валидно застрахователно правоотношение по отношение на т.а. „Рено Мастер“ с рег. № *****, като отговорността на водача Б. Х. Б. е покрита от задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със застраховател „ЗАД Армеец“ АД по силата на Застрахователна полица № ****, валидна към 16.10.2020г.

Прави следните възражения и оспорвания по основаниято и размера на претенциите:

Оспорва всички елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане. Оспорва вината и противоправното поведение на застрахования водач Б. Б. като поддържа, че се касае за случайно събитие по смисъла на чл. 15 от НК. Оспорва механизма на настъпване на процесното пътнотранспортно произшествие. Оспорва наличие на пряка и непрекъсната причинно-следствена връзка между твърдяните неимуществени вреди и процесното пътнотранспортно произшествие, като твърди, че изложеното в обстоятелствената част на исковата молба не отговаря на съдържанието на приложените към исковата молба писмени доказателства и на обективната истина. Оспорва факта на настъпване на вредите и ги оспорва „по основание и по размер“. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат поради преимуществен принос от страна на пострадалия – 90%, което изключвало изобщо отговорността на водача и на неговия застраховател. Твърди, че мотоциклетът не е бил с включени светлини и, че ищецът е предприел изпреварване на автомобила, като не е съобразил с вече навлизащия или навлезлия в лява лента бус. Твърди, че единствената причина за настъпване на процесното пътнотранспортно произшествие е поведението на ищеца, който е нарушил разпоредбите на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, като е предприел движение в лявата лента, в която вече частично е бил навлязъл товарният автомобил. Твърди, че ищецът е управлявал с несъобразена скорост, предвид характера и интензивността на движението, с което е нарушил чл. 20, ал. 2 ЗДвП. Оспорва твърдението, че ищецът търпи описаните неимуществени вреди. При условията на евентуалност, оспорва неимуществените вреди да са с твърдения интензитет. Оспорва размера на предявения иск за неимуществени вреди като прекомерно и неоснователно

завишен. Оспорва изцяло претенцията за имуществени вреди под формата на претърпени загуби и на пропуснати ползи. Оспорва претенцията за претърпени загуби да е в търсения размер, счита, че същата е завишена. Някои от документите не били такива за извършено плащане, а други били представени 2 пъти, а именно: описаните в справката по чл. 366 ГПК по позиции № 61 и № 62, № 76, № 91; № 110 (дублира позиция № 109). Оспорва претенцията за имуществени вреди под формата на пропуснати ползи като завишена. Оспорва по основание искането за присъждане на законна лихва върху претендираните суми за обезщетение за неимуществени и за имуществени вреди, предвид акцесорния ѝ характер, както и по отношение на посочената начална дата на лихвата, като твърди, че началната дата на лихвата се определя по правилата на чл. 497, ал.1 от КЗ, а не от датата на предявяване на претенцията пред застрахователя.

Правна квалификация на иска: чл. 432, ал. 1 от КЗ, чл. 45, чл. 52 и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

На възраженията: чл. 51, ал. 2 ЗЗД.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНА ТЕЖЕСТ:

Всяка страна следва да установи фактите, на които основава твърденията си и черпи изгодни правни последици, съобр. разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК.

УКАЗВА НА ИЩЕЦА, че носи тежестта да докаже: - настъпването на неимуществени вреди в негово лице – физически и психически болки и страдания, техният вид, характер, интензитет и продължителност; - вид и размер на имуществените вреди; - причинно-следствена връзка между процесното ПТП и твърдяните вреди.

УКАЗВА НА ОТВЕТНИКА, че носи тежестта да докаже фактите и обстоятелствата съставляващи основание на релевираното възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, в т.ч. механизъм на настъпване на ПТП.

На основание чл. 300 ГПК, СЪДЪТ УКАЗВА на страните, че е изключена преценката относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и вината на дееца, които са задължителни за гражданския съд, съобразно влязлата в сила Присъда № 7/17.01.2023 год. по НОХД №

4379/2022 г. по описа на Варненски районен съд.

ОБЯВЯВА за **безспорен и ненуждаещ се от доказване факта**, че е налице валидно застрахователно правоотношение по отношение на т.а. „Рено Мастер“ с рег. № *****, като отговорността на водача Б. Х. Б. е покрита от задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със застраховател „ЗАД Армеец“ АД по силата на Застрахователна полица № ****, валидна към 16.10.2020г.

СЪДЪТ, на основание чл. 146, ал. 3 от ГПК **предоставя възможност на страните** да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответни процесуални действия.

Адв. Ш.: Да се приемат писмените доказателства.

Юрииск. Л.: Не възразявам да се приемат писмените доказателства.

СЪДЪТ намира, че следва да се приемат представените от ищеца в хода на размяната на книжа заверени преписи от писмени доказателства, както и да се приложи за послужване по делото НОХД № 4379/2022 г. по описа на ВРС, ведно с приложените към него дела и досъдебно производство, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото представените с исковата молба заверени преписи от писмени доказателства, както следва: Пряк иск /Застрахователна претенция/ до Застраховател вх.№ 100-1422/19.04.2021 г. и обратна разписка; Писмо за Допълнение към Застрахователна претенция вх.№ 100-2219/22.06.2021г.; писмо изх.№ 1-2510/06.05.2021г.; писмо изх.№1-5410/17.09.2021г.; молба вх.№ 150-22/30.01.2023г.; писмо изх.№ 1-784/03.02.2023г.; Фиш за спешна медицинска помощ от 16.10.2020г.; Епикриза от МБАЛ Света Анна-Варна; Лист за преглед на пациент от 03.12.2020г. от МБАЛ „Света Анна-Варна АД; Епикриза от „Еврохоспитал“ ООД от 18.12.2020г.; Етапна епикриза изх.№ 383/04.03.2021г.; Епикриза от УМБАЛ Света Марина ЕАД от 10.04.2022г.; Епикриза от УМБАЛ Света Марина ЕАД от 25.09.2022г.; Изследване-нативно сканиране от 08.01.2021г.; резултат от образно изследване от 16.04.2021г.; Медицинско направление от 08.06.2021г.; изследвания от 27.11.2020г.; изследвания от 15.12.2020г.; изследвания от 08.02.2021г.; изследвания от

16.04.2021г.; изследвания от 14.05.2021г.; изследвания от 10.06.2021г.; изследвания от 15.12.2021г.; изследвания от 17.12.2021г.; изследвания от 05.04.2022г.; изследвания от 26.05.2022г.; изследвания от 30.05.2022г.; изследвания от 17.06.2022г.; изследвания от 23.06.2022г.; изследвания от 24.06.2022г.; амбулаторен лист № 001680/10.12.2020 г.; амбулаторен лист № 012837/17.12.2020 г.; амбулаторен лист № 000174/02.02.2021 г.; амбулаторен лист № 010291/04.02.2021 г.; лист от платен преглед № 000009/10.02.2021г.; лист от платен преглед № 000015/17.02.2021 г.; амбулаторен лист №010484/03.03.2021 г.; амбулаторен лист № 010671/01.04.2021 г.; амбулаторен лист № 000642/20.04.2021 г.; амбулаторен лист № 001148/02.07.2021 г.; амбулаторен лист № 001195/08.07.2021 г.; амбулаторен лист № 001271/16.07.2021 г.; амбулаторен лист № 001366/26.07.2021 г.; амбулаторен лист №001479/06.08.2021 г.; амбулаторен лист № 001490/10.08.2021 г.; лист от платен преглед №000069/11.08.2021г.; амбулаторен лист № 001553/17.08.2021 г.; амбулаторен лист № 001850/06.10.2021 г.; амбулаторен лист № 002022/29.10.2021 г.; амбулаторен лист № 002067/05.11.2021 г.; амбулаторен лист № 002116/12.11.2021 г.; амбулаторен лист № 002166/23.11.2021 г.; амбулаторен лист № 002267/02.12.2021 г.п; рецепта от 19.11.2020 г.; рецепта от доктор Т.; рецепта от доктор И.; Болничен лист № E20200010912/19.11.2020 г.; Болничен лист № E20203359258/17.12.2020 г.; Болничен лист № E20203359519/04.01.2021 г.; Болничен лист №E20210176619/.04.02.2021г.; Болничен лист №E20210509487/03.03.2021 г.; Болничен лист №E20210891859/01.04.2021 г.; медицински протокол на ЛКК № 0000010671/01.04.2021г.; ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ №0203/063/20.04.2021 г.; Болничен лист № E20210491838 от 29.04.2021г.; Болничен лист № E20210491846 от 13.05.2021г.; Болничен лист №E20213493748 от 30.06.2022г.; Болничен лист №E20223167716 от 03.10.2022г.; Справка рег.№ р-15201/09.06.2023 г.; Удостоверение за раждане Серия КМР №88164 от 22.02.2011 г.; Удостоверение за раждане №0020170189/17.05.2017 г.; Дискове, съдържащи и извършени рентгенография и скенер за период 2020г., 2021г. и 2022г. - 2 броя дискове; Снимков материал от личен архив на С. З. - 20 листа формат А-4 и 18 снимки; Опис на фактури за закупени медикаменти, заплатени изследвания, закупени консумативи, превързочни материали, болнична такса, заплатени лечения и процедури за период 21.10.2020г. - 25.11.2022г. на обща стойност в размер па

8 939.05лв; Служебна бележка от 09.06.2023 год. от ОД-МВР-Варна за наличие на служебно правоотношение между С. З. и МВР; Опис в табличен вид включващ данни по месеци за получено трудово възнаграждение, получено обезщетение от НОИ и изчисление на разликата между двете стойности за период м. октомври 2020 год.- м. октомври 2022 год., изготвен на база приложени документи; Удостоверение рег.№365000-123В6/02.03.2023г.; Служебна бележка изх.№365000-8251/09.02.2023г.; Служебна бележка изх.№365000-8252/09.02.2023г.; Служебна бележка изх.№365000-12390/02.03.2023г.; Служебна бележка изх.№365000-335/05.01.2021г.; Служебна бележка рег.№365000-17819/27.04.2021 г.; Удостоверение изх.№365000-18334/29.04.2021г.; Удостоверение №003-00146544/02.02.2023г.; Справка по ЕГН за С. З. от НОИ; Присъда № 7/17.01.2023 год. и мотиви към нея по НОХД № 4379/2022 г. на РС-Варна; Решение № 122/05.05.2023 год. по ВНОХД № 191/2023 год. на ОС-Варна Протокол за оглед на местопроизшествието от 17.10.2020г., ведно със саморъчно изготвена скица към него и фотоалбум; Констативен протокол с пострадали лица №1454/19.10.2020г.; Съдебномедицинска експертиза, № 373/2021 год.; Протокол за химическа експертиза №1079/19.10.2020г.; Автотехническа експертиза от 26.04.2021 год.; Тройна Автотехническа експертиза изготвена на 29.08.2022; Оценителна автотехническа експертиза; Протокол № 120/09.09.2021г. по изготвената Видеотехническа експертиза.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото представени с молба с вх.№ 17610 от 13.07.2023 г. от ищеца справка на осн. чл.366 от ГПК относно имуществени вреди по т.д. № 381/2023 г. по описа на ВОС и справка на осн. чл.366 от ГПК относно пропуснати ползи за периода от м. октомври 2020 г. до м. октомври 2022 г. по т.д. № 381/2023 г. по описа на ВОС.

ПРИЛАГА за послужване по делото НОХД № 4379/2022 г. по описа на Районен съд-Варна, ведно с ВНОХД № 191/2023 г. по описа на Окръжен съд-Варна и ДП № 393/2020 г. по описа на „ПП“ при ОД на МВР – Варна – том I, том II и том III.

СЪДЪТ докладва постъпило заключение с вх.№ 28680 от 23.11.2023 г. по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза и констатира, че същото е депозирано в срока по чл.199 от ГПК.

Адв. Ш.: Нямам възражения да бъде изслушано вещото лице.

Юриск. Л.: Нямам възражения да бъде изслушано вещото лице.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване заключението на вещото лице, изготвило съдебно-автотехническата експертиза, като пристъпва към снемане самоличността му:

С. И. К. – 62 години, български гражданин, неосъждан, без родство, дела и трудово-правни отношения със страните, предупреден за отговорността по чл. 291 от НК, след което същият обеща да даде незаинтересовано и безпристрастно заключение.

В. л. К.: Поддържам заключението. Известна ми е наказателната отговорност.

Юриск. Л.: Аз нямам въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението.

Адв. Ш.: Аз не считам, че следва да се приема заключението на експертизата, тъй като се разминава изцяло с фактическата обстановка с настъпилото ПТП. Вещото лице не е взело предвид обясненията, дадени в досъдебното производство на двете момичета, пътували зад микробуса. Изцяло не съответстват механизмът и движението на моторното превозно средство, ищецът което е управлявал. Автотехническият експерт в тази експертиза казва, че мотоциклетът се е движил след микробуса в средната пътна лента. Това не е така. Мотоциклетистът се е движил изцяло в крайна лява пътна лента, предприел е изпреварването и тогава водачът на микробуса от средна пътна лента се престроява в крайна лява лента. Това се доказва от свидетелските показания на преки свидетели очевидци, а не косвени свидетели. В тази експертиза това нещо липсва и точно обратното – дадено е абсолютно невярно съдържание на фактическата обстановка. Просто не е така. Моля да се назначи нова експертиза без участието на това вещо лице със същите въпроси.

Юриск. Л.: Моля да се приеме заключението. Считам, че същото е обосновано.

Адв. Ш. на въпрос от съда: По първа точка не оспорвам нищо. По втора точка също нямаме оспорвания. По трета точка оспорвам скоростта, дадена от вещото лице, че не може да се определи скоростта на микробуса, а е

определена скоростта на „Сузуки“ – 104 км/ч, опасна зона – 80 м. Скоростта на мотоциклета не оспорвам. Кореспондира с показанията на пострадалия. Вещото лице не е определил правилно скоростта на микробуса.

В.л. К. на въпроси от съда: Относно скоростта на микробуса, ще си позволя да прочета от пета страница горе: „В момента на ПТП водачът на буса забелязва опасната ситуация, намалява, отбива надясно и спира...При тези действия не са оставени материални следи, поради което няма достатъчно данни за определяне на скоростта на буса.“ Разчитаме на свидетелски показания за скоростта на буса, което не може да бъде точно. В някои случаи скоростите се определят на база на деформации в двете пътни превозни средства. В този случай това не е възможно. Както казахме, няма оставени материални следи. Експертизата е резервирана спрямо това дали е имало удар между двете превозни средства и за целите на експертизата се приема, че е не е имало удар. Резервиран съм дали е имало удар, защото единствената материална следа от евентуален удар са две резки по лява задна гума на буса. Действително ако се направят изчисления със скоростта на мотоциклета 104 км/ч, дължините на тези резки и техния наклон се получава някаква скорост за буса от 94 км/ч, но това е изчисление, свързано с някои предположения и не е съвсем сигурно дали тези резки са оставени от дясна степенка на мотоциклета, или не. Намерил съм някаква скорост на буса - 94 км/ч, но аз не съм сигурен, че всичко е станало точно така. Според мен тези резки може да са в резултат от някакво друго съприкосновение и не мога да установя със сигурност дали са от съприкосновение с мотоциклета.

Адв. Ш. на въпрос от съда: Относно механизма, оспорвам, че мотоциклетистът се е движил в средна пътна лента зад микробуса. Оспорвам написаното: „Следователно водачът на мотоциклета „Сузуки“ е следвало преди изпреварването да се изнесе в лява лента и да се движи там по-продължително време, така че водачът на изпреварването МПС да го забележи.“ В Закона за движение по пътищата никъде няма член, сочещ такова поведение от водач на моторно превозно средство. Водач на моторно превозно средство може да се движи в лявата си пътна лента, може да изпреварва друго моторно превозно средство, но задължение да се движи по-продължително време, за да го види някой друг, това не фигурира никъде в закона, така че не считам, че тази констатация следва да се приеме.

В.л. К. на въпроси от съда: Експертизата не твърди категорично, че мотористът се е движил в средна лента или в лява лента, тъй като от това негово движение не са останали материални следи, а съдим само по свидетелски показания. Ще направя кратък обзор на свидетелските показания. Свидетелките А. и Б. в автомобил „БМВ“, които са били непосредствено зад автобуса, казват: „Мотористът продължи да се движи в средна пътна лента. Тръгна да изпреварва буса, като подаде светлинен сигнал и навлезе в крайна лява лента.“ Другата свидетелка: „Видях как подаде светлинен сигнал, за да се престрои в крайна лява лента.“ Водачът на буса казва: „Първо погледнах в огледалото за задно виждане и тъй като не видях никого в лява пътна лента, подадох сигнал и тръгнах да се изнасям.“ В други показания от друга дата Б. – водачът на буса казва: „Реших да предприема маневра за изпреварване, погледнах в огледалото и установявам, че зад мен няма други участници. В момента, в който стартирах изпреварването, видях единична светлина, приближавайки с много висока скорост, която преди това я нямаше.“ Експертизата не твърди категорично, че мотористът е бил в средна или лява лента. Просто съпоставяйки свидетелските показания, за целите на експертизата приемаме, че се е движил зад автобуса, което създава за себе си един голям проблем, тъй като бусът, както виждаме на първа фигура, е затворен отзад, тоест няма централно огледало, както леките коли и той разчита само на дясно и ляво огледало и всеки, който се движи зад буса, е невидим за водача на буса.

Около седемдесетте години на миналия век е имало някаква препоръка или задължение към автомобилистите, преди започване на изпреварване да използват клаксон, за да се уверят, че предният е разбрал за изпреварването. По принцип винаги е хубаво, когато се започва изпреварване да се уверим, че предният е разбрал за изпреварването. Нищо по-точно не мога да кажа. Навлизаме в сферата на предположенията.

В.л. К. на въпроси от юриск. Л.: Експертизата приема, че ако мотоциклетистът би се движил достатъчно дълго в крайна, лява лента, можеше да се предпази от цялото това пътно произшествие.

Адв. Ш.: Няма такова задължение в Закона за движение по пътищата.

В.л. К.: Това е предположение.

Адв. Ш.: При така дадените обяснения скоростта на буса не оспорвам.

Оспорвам четвърта и пета точка. С оглед заявеното от вещото лице в днешното съдебно заседание, че не твърди, че мотоциклетът се е движил в средна лента, тоест възможно е да е бил в средна лента, възможно е да е бил в лява лента, в тази връзка не оспорвам.

В.л. К.: Даденото от мен заключение по пета точка е обосновано предположение.

СЪДЪТ намира, че представеното и днес изслушано заключение по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза следва да бъде прието и приобщено към доказателствения материал по делото, ведно с представената от вещото лице справка – декларация, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателство по делото заключение с вх. № 28680 от 23.11.2023г. по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза, ведно със справка – декларация на вещо лице С. И. К..

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение на вещото лице С. И. К. в размер на **400.00 /четиристотин/ лева** от внесения от ответника депозит.

(Издаден РКО по вносна бележка от 18.10.2023 г. за 400.00 лв)

СЪДЪТ, по направеното искане за повторно заключение по точка 5 от поставените задачи, съдът намира, че такова не се налага. Вещото лице е анализирано наличните по делото материали, в това число и събраните в наказателното производство и достатъчно подробно и ясно е обосновало защо е изразило съответното експертно мнение, като доколкото по основните въпроси, с които представителят на ищеца е изразил несъгласие, вещото лице заяви, че това са негови предположения, съдът намира, че с оглед и на обстоятелството, че не е длъжен да възприема заключението на вещото лице, а да го обсъди заедно с другите доказателства по делото така, както изисква чл.202 от ГПК, не са налице основанията по чл.201 за допускане на повторно заключение на вещото лице по пета точка от поставените задачи.

С оглед горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищцовата страна за допускане на повторна съдебно-автотехническа експертиза по точка 5 от първоначално поставените въпроси.

СЪДЪТ докладва постъпило заключение с вх.№ 30045 от 07.12.2023 г. по допуснатата съдебномедицинска експертиза и констатира, че същото е депозирано в срока по чл.199 от ГПК.

Адв. Ш.: Нямам възражения да бъде изслушано вещото лице.

Юриск. Л.: Нямам възражения да бъде изслушано вещото лице.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване заключението на вещото лице, изготвило съдебномедицинската експертиза, като пристъпва към снемане самоличността му:

В. Н. С. – 49 години, български гражданин, неосъждан, без родство, дела и трудово-правни отношения със страните, предупреден за отговорността по чл. 291 от НК, след което същият обеща да даде незаинтересовано и безпристрастно заключение.

В. л. С.: Поддържам заключението. Известна ми е наказателната отговорност.

Адв. Ш.: Нямам въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението.

Юриск. Л.: Нямам въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението.

СЪДЪТ намира, че представеното и днес изслушано заключение по допуснатата съдебномедицинска експертиза следва да бъде прието и приобщено към доказателствения материал по делото, ведно с представената от вещото лице справка – декларация, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателство по делото заключение с вх.№ 30045 от 07.12.2023 г. по допуснатата съдебномедицинска експертиза, ведно със справка декларация на вещо лице В. Н. С..

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение на вещото лице В. Н. С. в размер на **400.00 /четиристотин/ лева** от бюджета на съда, съгласно представената от него справка-декларация.

(Издаден РКО за 400.00 лв от бюджета на съда)

СЪДЪТ докладва постъпило заключение с вх.№ 30092 от 08.12.2023 г. по допуснатата съдебна психолого-психиатрична експертиза и констатира, че същото е депозирано в срока по чл.199 от ГПК.

Адв. Ш.: Нямам възражения да бъде изслушано вещото лице.

Юрииск. Л.: Нямам възражения да бъде изслушано вещото лице.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване заключението на вещото лице, изготвило съдебната психолого-психиатрична експертиза, с оглед на което сменя самоличността му:

Т. К. А. – 61 години, български гражданин, неосъждана, без родство, дела и трудово-правни отношения със страните, предупреждена за отговорността по чл. 291 от НК, след което същата обеща да даде незаинтересовано и безпристрастно заключение.

В. л. А.: Поддържам заключението. Известна ми е наказателната отговорност.

Адв. Ш.: Нямам въпроси към вещото лице.

В.л. А. на въпроси от юрииск. Л.: Няма данни ищецът да е търсил професионално медицинско и психологично лечение. Трябва да подчертая, че този въпрос му беше зададен, но отговори и е разбираемо, че почти през цялото време той е бил в болнично лечение. Непрекъснато е бил ту в болница, ту за изследвания и в този момент е би могло, но не е достигнал до това. Основният момент е бил свързан с физическото му съС.ие. Имал е възможност практически, но всичките му сили и цялото му внимание са били съсредоточени...защото операцията, която му е проведена, тя е казуистика. Такива операции има няколко в Европа, доколкото разбрах и в света, може би, се броят на пръсти. Това е възстановяване изцяло на крайник и доста успешно, но по пътя, докато достигне до този етап, който е в момента, той е преживял много операции, манипулации изключително много. Имало е периоди, в които се е възстановявал, после се е влошавал. Вниманието му е било ангажирано с всичко това и е било подценено психичното съС.ие. То е важно, но за него това е било водещото възстановяване и всъщност пътят към психическото му възстановяване.

Специализирана терапия, включително и медикаментозна или комбинирана биха подобрили съС.ието му, но посттравматичният стрес е налице, тъй като ситуацията е изключително травматична, тоест травмата е такава. Така или иначе той щеше да развие посттравматичен стрес и обичайно в такива ситуации с развива. Трябва да подчертая, че ищецът е с много

балансирана, силна психика с ценностна система, която е много изградена, устойчива и той самият по характер е доста устойчив. Това много му е помогнало за собственото му възстановяване и може би затова не е потърсил специализирана помощ. Да, би могло едно такова провеждано психотерапевтично най-вече и медикаментозно лечение относно някои симптоми като сън, тревожност, на което би могло да повлияе медикаментозното лечение, да облекчи съС.ието, но не би могло изцяло да го подобри. Както и към момента биха могли да се тушират някои симптоми, но всъщност психотравмата остава и тя до момента до някъде е преодоляна, но всъщност е много тясно свързана с това, че той все пак остава инвалид и голяма част от дейностите, които преди това е извършвал и ежедневното му функциониране са доста променени.

Изводът ми за съС.ието, в което се намира ищецът, не се базира само на снетата анамнеза и на беседата, която съм провела, но и на всичко това, което съм прочела по делото, проведената операция. Все пак аз съм лекар и мога да преценя тежестта и на телесните травми. Телесните травми са достатъчно сериозни, за да могат да причинят това съС.ие.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към вещото лице.

Адв. Ш.: Да се приеме заключението.

Юриск. Л.: Да се приеме заключението.

СЪДЪТ намира, че представеното и днес изслушано заключение по допуснатата съдебна психолого-психиатрична експертиза следва да бъде прието и приобщено към доказателствения материал по делото, ведно с представената от вещото лице справка – декларация, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателство по делото заключение с вх. № 30092 от 08.12.2023 г. по допуснатата съдебна психолого-психиатрична експертиза, ведно със справка – декларация на вещо лице Т. К. А..

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение на вещото лице Т. К. А. в размер на **400.00 /четиристотин/ лева** от бюджета на съда, съгласно представената от нея справка-декларация.

(Издаден РКО за 400 лв от бюджета на съда)

СЪДЪТ докладва постъпило с вх.№ 30050 от 07.12.2023 г. заключение

по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза и констатира, че същото е депозирано в срока по чл.199 от ГПК.

Адв. Ш.: Да се изслуша вещото лице.

Юриск. Л.: Да се изслуша вещото лице.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза, като пристъпва към снемане самоличността му:

К. К. К. – 67 години, български гражданин, неосъждана, без родство, дела и трудово-правни отношения със страните, предупредена за наказателната отговорност по чл. 291 от НК, след което същата обеща да даде незаинтересовано и безпристрастно заключение.

В.л. К.: Поддържам заключението. Известна ми е наказателната отговорност.

Страните заявиха, че нямат въпроси към вещото лице.

Адв. Ш.: Да се приеме заключението.

Юриск. Л.: Да се приеме заключението.

СЪДЪТ намира, че представеното и днес изслушано заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза е компетентно дадено, поради което следва да бъде прието и приобщено към доказателствения материал по делото, ведно с представената от вещото лице справка-декларация, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото съдебно-счетоводна експертиза с вх.№ 30092 от 08.12.2023 г., ведно със справка-декларация на вещото лице К. К. К..

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на вещото лице К. К. К. възнаграждение в размер на **250.00 /двеста и петдесет/ лева** от внесения от ответника депозит.

(Издаден РКО по платежно нареждане от 18.10.2023 г. за 250.00 лв)

СЪДЪТ пристъпва към разпит на първия свидетел, воден от процесуалния представител на ищеца, с оглед на което сменя самоличността му:

И. Н.а К. *****, български гражданин, неосъждана, без родство,

дела и трудово-правни отношения със страните, предупреден за отговорността по чл.290 от НК, след което същият обеща да говори истината.

Свид. К. на въпроси от адв. Ш.: С ищеца живеем на семейни начела от 2019 г. Запозната съм с пътното транспортно произшествие, в което участва С. З. на 16.10.2020 г. Преди катастрофата той беше изключително усмихнат и лъчезарен. Спортуваше активно и беше в абсолютно добро здравословно физическо и психическо състояние. Във всякакво отношение беше супер. Ходихме по почивки, излизахме с приятели, обикаляхме. След катастрофата стана тъжен, разстроен, раздразнителен. Беше изпаднал в някакъв страх. Този страх се изразяваше в това, че той остава инвалид. Тъй като той е полицаи, той първо се притесняваше за себе си как ще издържи, как ще оцелее, как ще живее. Има две деца. Притесняваше се как ще се грижи за тях. Страх го беше да не остане без работа. Не желаше да контактува с приятели. Не мога да ви обясня състоянието, в което беше изпаднал. Беше изключително тежко. Разговорите бяха почти невъзможни. Опитвах се да му обяснявам, да му вдъхвам кураж, но болката, която изпитваше в този етап...Той около месец беше в болницата, бяха Ковид-времена, ние трудно влизахме. Физическите му наранявания бяха охлузвания на лявата ръка. Имаше и шевове по тях. Десният крак изглеждаше...Поне тогава, когато аз го видях, беше с една шина, поставена на крака. Кракът изглеждаше ужасно. Той в началото не знаеше, че му липсва пръст. Не го и виждаше и нищо не му бяхме казали, понеже той беше съсипан от това, което виждаше видимо в състоянието си, понеже не можеше да става. Имаше охлузвания по гърба, по седалищните части. Левият му крак също беше охлузен. Тогава, както казах, бяха Ковидни времена и трудно влизахме в болницата. Трябваше да говорим често със санитарките, за да успеем да влезем поне за 5 минути, тъй като отказваше да яде и не си вдигаше телефона. В момента, в който примерно успяхме да разговаряме, ръмжеше като мечка и се тресеше на това легло от болка. Единственото, което получаваше за облекчение, беше Аналгин. Там изкара горе-долу около месец без два-три дена и се наложи да бъде изписан от болницата, тъй като в самото заведение имаше пламнал Ковид. Изписаха го от там. Вкъщи преминахме на системи, които слагаме по три пъти на ден – в шест, в два и в десет. Там ни помагаше (силно казано помагаше)...извикахме медицинска сестра, която помагаше със слагането на абокатът, който през около два-три дена се запушваше и трябваше да се сменя. Този период беше

ужасен, защото аз не съм медицинско лице и на мен ми се налагаше също да слагам, да помагам. ПоС.но ми крещеше кое, как не правя като хората. Ужасна комуникация, труден период отвсякъде. Декември месец на 2020 г. трябваше да махнем тази шина, тъй като и тя вече носеше предпоставки за инфекция, която той така или иначе развиваше. През този период от болницата декември месец, вкъщи той не спираше да има температура, да се тресе на това легло и да плаче. Това беше единственото му съС.ие. Комуникацията беше ужасна, трудна. Не можеше да се обслужва сам. Вкъщи се носихме с инвалидни колички. При спускане на крака му надолу с тази шина, понеже той вече има само една артерия в крака си, този крак се надуваше изключително много и цялата тази кръв, която навлизаше в крака, на него му костваше страшно много болка и не издържаше да стои. Пет минути той реално наистина не издържаше да стои по този начин. Сълзите му течаха и се чудеше само как да седне. Това беше много труден период. Декември месец махнахме шината в „Еврохоспитал“. Още като бяхме в Окръжна болница, започнахме да посещаваме барокамера. Това беше, за да може да подпомогнем инфекцията, която той имаше от ден едно. Борихме тази инфекция и продължавахме да я борим. След изписването от „Еврохоспитал“ започнахме да слагаме шина. Тази шина де факто му помагаше кракът да не висва надолу. С тази шина трябваше да стои през деня и стъпалото да стои по този начин изправено. Не можеше да спи по абсолютно никакъв начин. Беше ужасна болка за него. Ние спим заедно и съответно и двамата не спим, плаче, тресе се. Много трудно ни беше. Отделно да не говорим, че температурата не спадаше. Аналгини, Нурофени, Парацетамоли, Аналгини, Нурофени, Парацетамоли...След което тази инфекция продължаваше...барокамери, лъчетерапии, ортези. Патериците започнахме да ги включваме малко по малко. Започна лека-полека да се опитва да стъпва на крака си, защото вече се налагаше да се върне на работа, тъй като се притесняваше. Беше такъв случай, че трябваше да изкара ТЕЛК. Изкара ли ТЕЛК, ще напусне системата на МВР и той няма да може да си върши работата. Раните не се бяха затворили, защото посещавахме лъчетерапия, която трябваше да подпомогне за заздравяването на раната, като за тази цел бяхме отрязали една обувка – маратонка, защото кракът му е една идея по-широк. Глезенът му не е стандартен глезен. Кракът изглежда ужасно. Към момента и тогава изглежда ужасно. С тази маратонка ходеше на работа.

В обедната си почивка си сменяше превръзките, тъй като раната не беше затворена. Беше лятно време и инфекциите вървяха. Раната доста трудно заздравя и силно казано заздравя. Чакахме доста дълго време до 2022 г., когато направихме следващата операция. Следващата операция беше да вземем кост от единия крак и да я присъдим в десния крак. И тогава този кошмар направо се повтори с 300. Започнаха се едни ужасни инфекции. Този крак не спираше да набира. Температурата стана още по-висока. Имаше моменти, в които ако щете ми вярвайте, този човек ми се молеше да се обадя на доктора и да му кажа, да му отреже крака. */Свидетелката се разплаква./* Не издържаше на болката. Толкова беше трудно. Виждате някой, на който не можете да му помогнете. Знам, че не мога да помогна и само му казвах: „Спокойно, ще се справиш, спокойно.“ Аналгини и всичко, каквото трябва, се правеше, но беше много много трудно. Неговият живот представляваше това. От ПТП-то всеки ден този човек ходеше на лекар да се сменят превръзки. На другата операция, която направихме, беше като мебел в болницата. Нямаше човек там, който да не го познава, защото той ходеше всеки ден. Баща му е пенсионер и когато аз нямах възможност, тъй като и аз работя, го караше той на доктор. След това тази рана, когато гноясваше изключително много, му се е налагало вкъщи да сменяме превръзките и да стискаме, да стискаме, да стискаме до кръв, за да почувства някакво облекчение. Той ми се молеше и ми казваше да го махнат, да го режат този крак. Казваше, че не го иска и че не иска тази болка. Беше много, много трудно. В септември месец направихме още една операция. Всеки ден сменяше превръзки, сменяше антибиотици. Докторът видя, че организмът отхвърляше импланта, с който беше прикрена тази кост от единия крак към другия крак. Септември месец направихме следващата операция да махнем импланта, тъй като инфекцията вече тръгваше по крака му и нямаше лечение. Тъкмо се заздравяваше...аха да се затвори раната и пак набираше и пак гноясваше. От април месец до септември месец абсолютно всеки Божи ден ни се е налагало да отваряме и да стискаме. Този човек просто...разказа му се играта от болка. Съсипа се, отслабна. Не е същият човек, който беше. Не е усмихнат. Не излизаме с приятели. Не желае да ходи никъде. Ако излизаме на разходки, не можем, защото първо, че стъпалото му блокира. Той не може да върви много. Върви и куца. Ако имаме да вървим малко повече, тъй като ние съжителстваме с три деца и най-малкото ни е на 6 години, съответното иска да кара колело, ние не

можем. Идва един момент, в който просто стъпалото блокира и той ми казва: „Не мога повече.“ Спира на едно място и това е. В началото на всяко излизане, когато му се налагаше да се раздвижва, беше с патерици. Към днешен етап ходи без патерици, но спираме и почиваме. Връщаме се вкъщи, вдига температура, заспива. Трябва да поспи около 1 час, за да може да се възстанови, да продължи и да стане. Този човек съществува по този начин. Не може да кляка, не може да бяга. Не може да функционира нормално. По принцип е спортист. Тренирал е борба, волейбол. Ходеше и на футбол в началото. Това нещо към днешен етап няма как да се случи, защото няма адекватно лечение за съС.ието, в което е той в момента. Не може да бъде по-добро от това, което е в момента. Той е на 37 години в момента. ПТП-то се случи преди 3 години. Вече кръстът го боли от неправилната походка. Направихме ортопедични обувки и сложихме ортопедични, индивидуални стелки. Ходи на прегледи, масажисти. Колянната става започна и тя да се износва, тъй като единият му крак – левият е с правилна походка, а другият е така и това нещо вече след три години започна да създава проблеми. Не може да стои дълго време прав и на едно място. Благодарим се на това, че все още работи на бюро и може да работи в системата адекватно. Не е на улицата сред престъпниците. Това е най-големият му страх да не остане без работа и да не може да се грижи за децата, за мен. Както и да ви го опиша, беше някакъв ужасен период за него най-вече, а за околните няма никакво значение, но лежеше, плачеше, тресеше от болка и нямаше как да му се помогне. Единственото решение беше и което и той много пъти го искаше, да се обади на доктора и да му отреже крака, тъй като той не издържаше на болката.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля, след което същият беше освободен и остава в съдебната зала.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на втория свидетел, воден от процесуалния представител на ищеца, с оглед на което сменя самоличността му:

М. С.ова З.а, ЕГН *****, български гражданин, неосъждана, без дела и трудово-правни отношения със страните, предупредена за отговорността по чл.290 от НК, след което същата обеща да говори истината.

Свид. З.а на въпроси от съда: Аз съм майка на ищеца С. З.. Желая да свидетелствам.

Свид. 3.а на въпроси от адв. Ш.: Запозната съм, че синът ми е участвал в пътно-транспортно произшествие и то подробно. Катастрофата стана на рождения ден на дъщеря ми на 16.10.2020 г. С. предната година се раздели със съпругата си. Премина през юридически развод в кР.. Влязоха в съжителство с И. К. в началото на 2020 г. Всичко вървеше добре. Като емоционално съС.ие смятам, че си намери подходящия партньор. По отношение на него трябва да кажа, че той спортува от дванадесетгодишен борба. Завърши Спортното училище. Завърши в Шумен педагогика с Физическо възпитание. Абсолютно атлетичен, спортен и енергичен млад мъж. На 34 беше през 2020 г. За катастрофата узнах по телефона. И. се обади на дъщеря ми. Дъщеря ми се обади на мъжа ми и така се оказахме вечерта около 22.30-23.00 ч. пред Спешния център на Окръжна болница. Чух го да вика, да крещи. Вратата на болницата на Спешния център беше отворена, където вкарват носилките и той крещеше. Информацията, която получихме, беше, че той е бил блъснат с мотора от микробус, че е жив и че само му е счупен кракът. Събрахме се пред Спешния център и с други приятели и започнахме да звъним за преместване, защото излезе дежурният лекар и каза, че той е с травматична ампутация и че влизат на операция. На сутринта не можехме да го видим. Чакахме пред болницата. Излезе докторът и каза: „Все пак успяхме да спасим крака. Може да го видите следобед.“ Беше пандемия. Беше забранено да се влиза и беше забранено за свиждане. На другия ден, като отидох, какво видях: Десният крак бинтован от пръстите до коляното с едни арматурни желяза. Левият крак и той бинтован пак от пръстите до коляното. Двете му ктики бяха бинтовани. Разбрах, че е имало и на ръката операция, защото е шита разкъсно-контузна рана. На дясната ръка му се виждаха само пръстите. Гърбът му от горе до долу с двойка лепенки беше залепен целият. Седалищната част също беше с лепенка. Говорих и с лекаря. Каза да не се притеснявам за тези наранявания, защото те били охлузвания и всички са обработени, за да няма замърсявания, затова той е в този вид така. От там нататък трябваше да взема нещата в свои ръце, защото трябваше да е на подлога, да се измие, да се изчисти и така тръгнаха нещата. Инфекцията беше страшна. Това, което виждах в онзи ден, беше най-доброто му съС.ие, защото след това тази инфекция...Докторът обясни, че е запазил крака, защото е напил вена, която пулсира, а другата я няма. Сухожилията разкъсани, вътре много счупвания, костта тънката – фибулата ми обяснява, че я няма около 5

см. Ако била счупена горе, е щял да може да ходи, но сега въобще нямало да говори за функционалността му на крака. И така се започнаха мъките с тази инфекция, която като пламна...антибиотици. Неговото поведение от болката беше освен изкривяване на лицето му...Аз не съм виждала, въпреки че имам някакъв опит в живота си, той ръмжеше и мучеше от болка. Той беше с много висока температура непрекъснато. Наложих се да помоля доктора да даде някакви обезболяващи на наркотична основа. Каза ми, че не е давал и няма да даде. С. на другия ден също го помоли, защото не се издържаше вече, но докторът му обясни, че ще стане много зависим. Ние после разбрахме всъщност, че това, през което той минава, не е за ден-два, а че това ще бъде дълъг процес и всъщност Аналгин, някакво друго обезболяващо в системата му слагаха и ни позволи да му занесем един Нурофен по обедно време да му се слага. Вкарвах го на два пъти в операционната зала с упойка да режат некротизирала тъкан, защото нещата вървяха зле. Другото, което те направиха в болницата и няма да го прочетете никъде, защото беше с уговорка между един лекар от Окръжна болница и от Военна болница да започне процедура да влиза в барокамера. Това беше, за да може кръвта да се насити с кислород и някак си да потушат до някаква степен тази инфекция, защото нещата не вървят. Каза, че има опасност от ампутация на крайника и че не е преминала тази опасност. Понеже С. беше в много тежко и психическо, и физическо състояние, помолих доктора поне да му каже, че нещата ще се оправят и той каза: „Аз напразни надежди не давам. Ако стане нещо и трябва да го ампутирам, защото има такава опасност, той ще изпадне в по-тежка депресия, отколкото е сега.“ Беше голяма мъка да го превозим от Окръжна болница до Военна болница. Дадоха ни линейка с шофьор. През първия ден присъства лекар, който да обясни на лекаря от барокамерата какво му е състоянието. Ние с баща му...от леглото от Окръжна болница - в носилката на линейката, от линейката после с носилката до барокамерата пак е в носила, а с тези железни, които той имаше и с тези охлузвания по гърба си, той този човек...аз разбрах защо не можем ние да го пренасяме. Защото като мислихме, още преди да го оперират къде да го пренесем, кой да го оперира, всъщност баща му държеше възглавницата, на която стоят тези железни и кракът не се опира, аз държа бедрото горе. Всяко друсане беше ад. Той крещи и вика. Шофьорите бяха двама, които се редуваха. Десет дена непрекъснато тази процедура се правеше. Когато го изписаха, положението беше...Първо

трябваше да намерим медицинска сестра. Изписват го с абокат. Той е в непрекъсната температура, с болки, не може да се движи. С инвалидната количка го изписаха. След това отново беше на легло. Всичко беше, както беше и в болницата, само че вече трябваше да поставят венозен антибиотик. Намерихме една сестра от квартала, за да може да му поставя тези инжекции. Тя не можеше винаги да идва. И. заедно с него започнаха сами да поставят този антибиотик. И така...ръмжене, мучене, чистене. Животът му беше само в процедури. Преди да му извадят железата, започна една плазмотерапия. Правиха непрекъснато изследвания за антибиограма дали този антибиотик действа, сменяха...не този и следва друг антибиотик. Взимаха му кръв, сепарират, както казват, взимат плазмата и започват в самото стъпало да го инжектират. Слагали негова пречистена кръв, за да може да убива микробите. Ние все се борим с инфекцията. Тя не минава, кракът загнива, докторът реже до кръв. Трябвало да текне кръв. Когато текне кръв, значи това говори добре, защото стигаме до чисто място и няма некротизирало. Малко преди Коледа му извадиха железата. Тогава казаха, че опасността от ампутация отпада, защото това, от което се притесняваше докторът и което ми каза преди операцията беше: „Влизаме да махаме железата. Ако стъпалото клюмне, аз ще го фиксирам.“ Чудеше се как да стане. Обясни, че ще го фиксира с пирон и то няма да мърда. Предупреждаваше, че може да има някаква такава манипулация. След като излезе от операция каза: „Щастлив съм, че костта не е била заразена.“, защото от дългото време на тези железа, които стърчаха отвсякъде от костта и отстрани, за да го фиксира, имало опасност да се зарази и костта и да се наложи ампутация, но той това не го сподели преди операцията. После го сподели като едно опасение. Започнаха се и различни други лечения. Беше от една процедура до друга процедура, от Аналгина сутрин до Аналгина вечер, защото не минава. Имаше лъчетерапия, електростимулация. Настояваше за барокамера. Разбрахме, че има в „Аспарухово“. Тя беше затворена и той влезе в една частна, където обаче маската, която подава кислород, той трябваше да всмуква кислорода, а той нямаше сила. Той беше отслабнал 10-15 кг. Травмираният му крак беше една кост с кожа, а на другия му го нямаше мускулът, а той беше човек, който всеки ден беше във фитнеса. Ако не е на фитнес, е на футбол. Ако не е на футбол, лятото е на волейбол. Абсолютно активен човек беше. Нямаше сила да дърпа кислорода и намерихме друга барокамера, която всъщност е само за

водолазите. Хората ни казаха, че ще ни я отдават под наем за един час заедно с лекар да влиза, защото там процедурата е: 15 минути го свалят, оправят налягането. 30 минути трябва да стои на някаква дълбочина. Бяха стигнали до 15 ли колко метра надолу. Това е образно казано. И после 15 минути го изваждат. Между другото С. споделяше, че само в барокамерата болката пада до поносимост. Това му беше ежедневието. Много трудно се общуваше с него. Той си знае колко силна е била болката. Социален живот нямаше никакъв. Какъв социален живот да има, като той беше от подлогата, от патерицата до лекарското обслужване и обратно. Той не искаше и с нас да комуникира. Ние всъщност бяхме хората, които комуникирахме с него. Добре, че баща му е пенсионер на 65 години и то жизнен пенсионер, макар и сега да е в болницата и със сменена колянна става, защото той пък има проблеми с колената, обаче му беше в пълна помощ през цялото време. Сутрин застъпва, оставя го около 10 ако няма да ходят до болницата, на обяд отива, за да отвори на сестрата или да асистира. И. в един момент работеше от къщи. Той беше с непрекъснато обслужване. Отхвърляше телефонни разговори. Приятелите му се обаждаха на мен. Казвах, че не е момента. Той не искаше и децата да види. След Нова година обаче трябваше да се взимаме в ръце. Докторът каза да купим една ортеза да се сложи. Той нямаше цели кожи. Големи петна от крака бяха открити рани. Като трябваше вече април-май да се опитва да прохожда, беше с един голям ботуш – ортеза или протеза го наричат, обаче той задушаваше раната вътре и го боли. Отварям още една скоба да кажа, че попаднахме на лекар, който е млад, амбициозен, който е специализирал „стъпало и глезен“, макар и аз да го подцених, че е много млад и който имаше човещината да ползва всякакви методи, за да успее да пребори тази инфекция. Беше правил скенер. По скенера в Технически университет изработиха една протеза, която е от пластмаса или силикон, не мога да кажа точно, но тя е като мрежеста, така че кракът да стои вътре и да не клюма, защото кракът му клюма настрани. Лятото юли-август свърши с болничните. Каза, че не може да отиде в София да мине през ТЕЛК. Каза, че е абсурдно, защото ще го напишат негоден и трябва да напусне полицията. Започна с патерици да се опитва да стъпва на крака. Опитваше се да кара колата. Десният крак е на седалката, която е от дясната му страна. Колата е автоматик и кара с левия крак. Според мен той искаше, малко да си докаже, че все за нещо го бива и все нещо може. Някакво самочувствие да му дойде, защото

нещата не вървяха. Имаше опасения, че ще загуби работата си. Страхуваше се, И. да не си тръгне, понеже им беше млада връзката, защото се беше превърнала в медицинска сестра. Намекна и за интимните отношения, но аз не съм дълбала. Каза: „Не съм човек, не съм полицаи, пък не съм и мъж. Тя докога ще стои да ме търпи.“ Имаше и такива моменти. Когато тръгна на работа, мисля, че малко му дойде самочувствието, въпреки че ходеше с бинтован крак. Раната сълзеше и трябваше да слага антибиотика, да капе Гентамицин, защото все още раната не беше добре. Как тръгна на работа? С маратонка, която е изрязана много силно отпред и отзад. Обущар я кантова. Нямахме как да влезе иначе този крак. Той затова ходеше и на лимфодренаж, защото кракът ставаше много дебел, надут и болезнен. Опитвах се и това да преодолеят. Докторът каза, че нищо не може да се предприеме, докато тази рана и тази инфекция не преминат. Април месец 2022 г. с надеждата...това беше решението, въпреки че имаше и други, но много скъпи...да кажа, също няма да го видите никъде, докторът е специализирал в Швейцария заедно с колега, който работи в Щатите. Там всъщност проблемът беше как да докарат фибулата да слезе толкова долу, че да започне, той да върви. Единият вариант беше да сложат кост. Поне в това отношение ме беше успокоил. Каза, че има банка за кости и ние винаги можем да получим ако искаме да се трансплантира чужда кост. Другият вариант беше да вземе кост от здравия крак да сложи, което и стана. Третият вариант, който беше невъзможен от финансова гледна точка, беше, колегата му в Америка да постави между твърдата тибията, голяма кост и тънката кост, разрязват се мембраните, поставя се...аз обяснявам много просто така, както ми е обяснен на мен...и тази тънка фибула кост всеки ден с един милиметър се избутва надолу, за да стигне до долния край, където на нас ни трябва в стъпалото, за да поеме тежестта и да може да върви. Това обаче като финансови средства се оказва...Имаме познати, на които детето им живее в Америка. Направихме проучване колко би било. Сумите бяха неимоверно големи. Това не можехме да си го позволим, защото на него му трябваше около 5 см кост и ако те по 1 мм избутват тази фибула, значи той не само трябва да стигне до Америка, да направи тази операция и да се плати, но трябва и да престои там, за да се прави всеки ден тази лека корекция. Когато дойде моментът, нашият доктор П. П. каза, че ще вземе фибулата на другия крак от по-горната част. Както е тръбна костта, той взе само половината. Остави половината, за да се крепи,

само че при вдигане по-късно си счупи и тази кост. Април месец, когато направиха операцията и той влезе с надеждата: „Ето сега ще ми сложат костта и аз вече ще мога да стъпя стабилно.“, защото този крак беше щадяш и не вървеше, както трябва, там изпаднахме в още по-голям потрес. Драмите станаха още по-големи, защото той влезе в инвалидна количка и само ми каза: „Майко, втори път не мога да премина през това. Не мога повече.“, защото отново трябваше да бъде обслужван от нас. Съсипа се. Не заздравяваше раната. Костта не се калцираше долу. И така отново процедурите, отново в барокамера и всички тези лечения. Той искаше да си запази работата. Има и две деца. И. на няколко пъти ми се обаждаше да ми каже, че той пак е изпаднал в онова състояние, в което трябва да му окажа помощ. „Имаш деца. Можеш да ги прегърнеш. За мен си жив.“ И той ми отговаряше: „Но няма да мога да работя. Как ще се изхранвам?“ Тормозиха го тези неща. Въпреки това успя да тръгне. Може да накуцва, но за мен синът ми е жив. Тези катастрофи с мотори в много голям процент завършват с летален изход. И аз съм доволна, че синът ми е жив, макар и инвалид. Направи снимка онзи ден, въпреки че за това няма представени най-вероятно материали. Двете кости, които идват от горе от коляното и тази, която е на стъпалото, където се срещат, толкова са плътно една до друга, че сега в неделя ще му се постави колаген. Докторът каза, че ще трябва да поставяме доста често колаген. Няма смазочна течност. Ако трябва да опиша в какво състояние е кракът сега – пръстите леко гледат навън. Самият крак и стъпало също е изнесено навън и той всъщност стъпва чрез едни стелки, които са индивидуално направени за него, за да изравни тази странична, защото кракът е изкривен. Вътрешната горна част на стъпалото е силно деформирана, защото там са се скупчили кости. Когато докторът прави операцията, каза: „Аз, каквото можах направих и трябваше да приключвам бързо, защото щяхме да изтървем стъпалото, защото няма кръвоснабдяване и за да не го изтървем, успях да зашия сухожилия и вени, колкото мога да наместя кости, но ще го мислим по-нататък.“ Каза, че не трябва да пипаме и да наместваме всички тези кости, защото раните му заздравяват много трудно. Там, където няма кожа и тя израсна, тя стана като пергамент – твърда, залепнала за костта и не бива да се пипа повече. Сега, когато видяхме, че много силно са една в друга костите му долу в стъпалото и попитахме, може ли там да постави глезенна става, той каза: „Не, защото костите на счупената част, където е присъдено и недобре

калцирано, не позволява да застане.“ Попитах го какво ще стане един ден, когато кракът откаже да върви, защото на него от време на време му отказва кракът и после пак се възстановява. Той го нарича: „Блокира ми кракът.“ Като блокира, трябва да почине, да го вдигне и така след един час е отново във форма. Докторът каза: „Когато дойде моментът, просто наистина ще го фиксираме това стъпало.“ Ще има крак, но това движение, което то и сега е малко, но дотоклова, доколкото да влезе в обувка. Този травмиран крак е размер 44, а другият е 43. Не може да obuе всяка обувка, защото той е деформиран и голям. Трябва да не е с кожа и която да се разпъва. Да не кажа, че най-голямото му опасение стига отново до работата. Всяка година те покриват физически нормативи – бягане, скачане. Той всяка година отива при лекаря на полицията, взима бележка, че в момента не е в състояние да положи изпита до момента, в който решат, че трябва да мине през Медицинския институт на МВР да го освидетелстват и да кажат, че е негоден. Не е преодолял недъга си, защото не се събира с приятелите си, с които ритаха футбол. Отбягва ги, за да не ги притеснява тях, но и себе си да не притеснява. Затвори се. Няма го онзи жизнерадостен човек. Явно младите искат да бъдат много дейни и енергични, но няма как да се случи това.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля, след което същият беше освободен и напусна съдебната зала.

Свидетелят И. К. също напуска съдебната зала.

Адв. Ш.: Нямам други искания по доказателствата. В петитума сме посочили определяне на разноски от Ваша страна.

Юриск. Л.: Нямам други искания по доказателствата. Представям и моля да приемете списък с разноски по чл.80 от ГПК.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателство по делото днес представения от процесуалния представител на ответника списък с разноски по чл.80 от ГПК.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Адв. Ш.: Уважаеми господин Председател, през 2020 г. е настъпило тежко пътно-транспортно произшествие, в което С. З. З. е загубил изцяло възможността да бъде такъв, какъвто е бил преди това. Пътното транспортно произшествие е изцяло по вина на водача на процесния микробус. Неговото неправомерно поведение на пътното платно, маневрата, която е извършил, предимството, което е отнел, са довели до този изход.

Това какво е претърпял след настъпване на произшествието пострадалият, ние сме го конкретизирали в исковата молба. Чухте свидетелските показания. Няма да ги преповтаряме, защото е ясно. Моля да осъдите ЗАД „Армеец“ АД да заплати на С. З. обезщетение за непозволено увреждане в размер на 300 000 неимуществени вреди за претърпени болки и страдания, ведно със законната лихва, считано от 19.04.2021 г. до окончателното изплащане на задължението; 8939,05 – имуществени вреди за закупени медикаменти, консумативи, импланти, медицински услуги, различни видове лечения за хоспитализация, вено със законната лихва, считано от 19.04.2021 г. до окончателното изплащане на задължението; 6497,49 лв – пропуснати ползи за разлика от трудовото възнаграждение, което би получил, вследствие на травмата, ведно със законната лихва, считано от 01.11.2022 г. до окончателното изплащане на задължението. Моля на основание чл.38, ал.1, т.3 от ЗАДв да определите адвокатско възнаграждение в размер, съобразен с определения в Наредбата за минимални размери на адвокатските възнаграждения.

Юриск. Л.: Уважаеми господин Председател, моля да постановите решение, с което да оставите претенцията без уважение като неоснователна и недоказана. Ако все пак приемете, че е основателна, моля да приемете, че е прекомерно завишена и да не я присъждате в пълен размер. Претендираме разноските, съобразно представения списък.

СЪДЪТ счете делото за изяснено и от правна страна и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

Протоколът бе изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.46 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____